olid tulemas, pistasid Wenelaesed oma laewadega rutuste minema. Tooreidlaesed ja Metsapoolsed olid nüüd kimpus, saatsid saadikuid Rija piiskopi juure, lubasid ja palusid rahu. Albert wõtis neid pahaste wastu ja taples kõwaste nendega, neile meele tuletades, mis paha ja kurja nemad jo teinud, et nemad mitu ja mitu korda rahu lubanud, aga ikka lubamised waleks jätnud, et nemad ka palju kurja oma wanemale Kubele teinud, ja seda üksnes sellepärast, et tema risti-inimeseks saanud, wiimaks ütles weel, et tema taha niisugustega kui nemad, mite enam rahu teha. Kurwa meelega läksid saadikud nende sõnumetega tagasi. Teistkorda katsusid weel usku ja saatsid teisi saadikuid, kes wäga ärdaste piiskopi palusid andeks anda ja lepida, lubasid tõeste ja kindlaste rahu pidada ja risti-usu õpetajaid wastu wõtta. Piiskop soowis selle peäle wiimaks rahu teha ja saatis ka ueste õpetajaid nende Maale. Metsepoole maakonnas sai pea esimene kirik Saletsa kohal ehitatud. Tooreida maakonnas õpetas Alobrant, kelle jutlust Jumal wäga õnnistas, et ka seal pea Kubesalu kohal kirik sai ehitatud ja mõne aea pärast weel teised kirikud ka peagu kõik wanemad Tabreli linnas risti-usku heitsid.

Sest aeast ei ole enam mite risti-usu wastupanemisest Liiwi rahwa poolt kuulda, ja nemad said aega mööda kõik risti-usulisteks. Nüüd on weel jutustada, kuida ka Eestlaesed risti-inimesteks said, aga seda peame teiseks korraks jätma ja kirjutame sellepärast seia alla:

(jääb poolele.)

Kirsi-kont.

Mõtdre Jüri istus püha pääw õhtu uhse ees ja õpis wiendama palwe, aga ei tahtnud kogoniste mite tema päha hakada, sest et temal wäga wisa pea oli. Tema pilkaja, Peedi Priidu, nägi teda seäl istuwad, lipsatas kirsi konti näpu wahelt wastu Jüri silmi ja pistis pea rinna peäl jooskma. Jüri jäi wakka istuma ja ütles ise enese wastu: „Oh kuida se minu peäle oskas! Oleks mo silm mite kulmust warjutatud, ta oleks nüüd peast wäljas olnud! Oh seda Jumala armu!“ Siis wõtis tema selle marja konti maast ülese, keerutas näpu wahel ja katsus teda igalt poolt ja pani teda wiimaks westi tasku. Siis hakas jälle ueste peäle õpima: „sest et meie iga pääwa palju patu teeme ja selget nuhtlust teeme, siis tahame ka meie südamest andeks anda ja heal meelel head teha neile, kes meie wasta eksiwad.“ Wahel tema pühkis jälle särgi-käisega silma kuiwaks, sest et ta walu läbi wet jooksis.

Nädal pärast juhtus Jüri oma kät westi tasku pistma ja leidis selle kirsi konti ja mõtles, „mis ta siin teeb?“ ja pani teda mulda rohu aeda nagu ernu-iwakest. Ja et se Jumala tahtmine nenda oli, idenes tema, tõusis ja kaswas iga aasta peagu küünra pikuse kõrgemaks. Kord katsus Jüri noore puu ja painutas teda tasa kätte wahel ja mõtles: Lasen ma sind kaswada, kuida ise tahad, siis saad niisuguseks, kui Peedi Priidu koolis on, kellest rahwas ütleb, et tema jalad tagant ülese lööb, nagu noor täk, kui tema märaga lautast wälja peäseb. Mina tahan sinuga teistte teha! — Jüri läks koolmeistri juure, kes noori puid niisamuti heaste mõistis kaswatada, kui poisa, ja palus teda, tema juure tulla. Koolmeister wõtis nuga kätte ja leikas peält ladwa üsna maha, niisamuti kõik liig-wõsud, mis alt ja kõrwalt tõusid, et paljas noor känd seisma jäi, ja pookis hea sugu kirsi marja puu oksa, mis tema moisa

Maa-rahwa Kasuline Kalender 1861, lk. 33